

stillet et Forslag under Nr. 2, og han har med Hensyn til dette Forslag beraabt sig paa, at Regjeringen sidst havde foreslaaet Sagen ordnet saaledes, som han nu har foreslaaet at gjenoptage den; men jeg maa i den Henseende bemærke, at det ved nærmere Prøvelse af Regjeringens Forslag i det andet Thing viste sig, at der virkelig var nogen Betænkelse ved at afløse Recognitionerne, naar der ingen Besiddersliste var, ved een Gang Erlæggelse af denne Kjendelse, idet det jo meget let vilde blive Følgen deraf, at man vilde vælge det Tidspunkt, da det kunde forudses, at Besiddersliste om foie Tid vilde finde Sted, til at afløse Recognitionerne, da man derved vilde faa Afløsningen meget billigt. Denne Beregning af een Gang og $\frac{1}{10}$ Gang gaar nemlig ud fra Forudsætningen om, at Afløsning af Recognitionerne nogenlunde ligeligt vil finde Sted i Tidsrummet af en Besidders Tid; dersom dette derimod ikke bliver Tilfældet, men Afløsningen i overveiende Grad finder Sted henimod Slutningen af Besiddelsestiden, vil Statskassen blive skadelidende derved, at Recognitionen kan afløses med kun een Gang. Jeg kan derfor ikke nægte, at det forekommer mig, at den Forandring, som ifjor blev foretaget af det andet Thing, at Recognitionerne kun skulle kunne afløses med $1\frac{6}{10}$ Gang, er forsaavidt principrigtig, naar man tager Hensyn hertil, og jeg vilde ikke anse det for heldigt for denne Lovs endelige Skæbne, om man nu ved denne eneste Behandling vilde gjøre en Forandring i et Punkt, hvorom begge Thing allerede engang have viist sig at være enige. Hvad Forslaget under Nr. 3 angaar, da har det glædet mig at høre, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (N. Pedersen) ikke har lagt nogen særdeles Vægt derpaa, thi jeg tror virkelig, at det maa indrømmes, at det er et mindre heldigt Forslag, som her er gjort, at de halve Kjøbesummer skulle kunne afløses med kongelige Obligationer. Det har

nemlig viist sig ved en Undersøgelse, som jeg har ladet foretage derom, at disse halve Kjøbesummer ikke saa ganske sjældent blive afløste kontant af dem, der have dem indestaende i deres Eiendomme. Jeg har undersøgt Forholdet for de sidste 25 Aar, og det har viist sig, at der paa denne Maade i dette Tidsrum er afløst, saavidt jeg husker — jeg husker ikke Tallet ganske nøiagtigt — et Beløb af over 200,000 Rbd., altsaa aarlig henved 10,000 Rbd. Sagen er nemlig den, at Grunden til denne Afløsning ikke hovedsagelig er den, som det ærede Medlem synes at antage, at Arvefæsterne mene, at saalænge Rentefoden kun er 4 pCt., kunne de gjerne betale disse Penge ud, men der er ganske andre Grunde, som virke i denne Retning, og som utvivlsomt have en langt større Betydning, hvorfor jeg heller ikke tror, at det ærede Medlems Paastand vil vise sig rigtig, at Afløsningen fornemmelig er sket i den Tid, da kongelige Obligationers Pris var 100 eller derover. Sagen er nemlig den, at der er visse Tilfælde af Udstykning af de Eiendomme, hvorom Taleren her er, hvor der ifølge de oprindeligt gjældende Bestemmelser skal finde en kontant Udbetaling Sted, og dette virker stadigt saaledes, at, naar Udstyningen kommer til et vist Standpunkt, skulle de deri staaende halve Kjøbesummer udbetales kontant. Dernæst er der i det Tilfælde, at et saadant Sted, som er solgt, og hvori der indestaar halve Kjøbesummer, hører til et samlet Gods, Bestemmelse for, at alle de halve Kjøbesummer i visse Tilfælde skulle udbetales kontant, og dette har været Grunden til, at der stadig i Aarenes Løb foregaar en saadan Udbetaling, som ifølge Bestemmelserne skal finde Sted. Det vil nu ses, at man ved at tage den Bestemmelse, som her er foreslaaet, ligefrem berøver Statskassen en aarlig Indtægt, men det forekommer mig dog ikke, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at gjøre dette, saameget mindre som disse halve Kjøbesummer for vedkommende Eiendomsbesid-